

La Rambla

Ja som
"región
autónoma"
Tira peixet !!

Any I Dissabte, 11 juny 1932 Núm. 6 Preu: 25 cèntims
Romanticisme : Art : Política : Humor : Ciutadania : Maquiavelisme : Esport : Literatura : Xistologia : Feminisme : Grimègia : Etc.

Fi de curs

La Normal i l'Institut, tanquen

Primavera

Enguany, la Primavera ha vingut amb retràs, com el vulgar carrilet de Palamós, però, tanmateix, ha arribat carregada de flors, de cants i rialles...

Les nostres donetes, que ja fa dies llueixen els seus transparents vestits, aferrades a l'oficialitat del calendari i tot preparant el «maillot», es daleixen per deambular per les «nostres» platges i entregar-se al flirt marítim amb aquella elegància innata i carregada de seny que té la dona gironina.

Primavera, àlgid moment de tota cosa certa. Tu ets qui fa que les dones siguin encara més belles.

Tu ets qui ens omplenes de flors, de colors, de cants d'ocells, de rialles d'infants...

Primavera, tens nom de dona, perquè com ella ets formosa i ens omplenes d'optimisme encara que a vegades fas una trapacera de nena mimada i enjagues una pedregada que ens fa quedar parats.

Primavera, que desfàs les poncelles de les roses que es mostren temorenques.

Primavera, que portes als gràcils rostres de les nostres dametes, les rialles, clares i sonores, de la joventut triomfant

Primavera, infantesa de l'any.

Primavera, que acull les rotllanes de sardanes per les nostres places; Primavera volguda, Primavera gentil: Benvinguda sies, i, si pot ésser, no riguis tant l'any vinent.

Som a fi de curs i les portes de la Normal es tanquen.

Ja no veurem aquells grups de normalistes per les nostres places i pels nostres carrers.

Ja no sentirem aquell esclat de rialles juvenils que com flors de flaires esquisides envaïen la nostra ciutat.

L'Institut tanca, i les belles estudiantes forasteres retornaran a les seves llars, ferides, potser, per la sageta de Cupidell, que, entremaliat com sempre, les haurà fet víctimes dels seus trets.

La Normal tanca, i les normalistes de la nostra ciutat, buscaran el repós—ben merescut, és clar!—per les nostres platges i per les nostres muntanyes, sentint, potser, un punt de melangia per aquelles hores que entre lliçó i lliçó sentien la paraula galant d'un company enamoradís.

La Normal tanca, i els jovincels—mestres de demà—també sentiran la punyent ferida de l'ostracisme, al no trobar-se acompanyats de la gentil presència d'uns ulls femenins, d'unes boques rojes i aperitives com una flor esclatant...

La Normal tanca i en les pesantes hores estiuenques, la visió de les normalistes no els abandonarà.

Recordaran la Josefina Durant, 14 anys i fabricant de versos al por major i que fins conten s'en va dedicar un a ella mateixa i que està pesada per culpa d'en Francesc Puig i de casa seva que no comporten l'idili.

La Maria Rahola que sospira per un escriptent del Banc Urquijo i que és la més castigadora de totes. Ha tingut 3 sobresalientes, caramba!

L'Annetta Poch, rossa, ulls blaus, que s'examina lliure del primer curs i que tot sovint aguanta la capa a la Josefina.

A la Sarita Balari, un dimo-

niet d'ulls grossos i negres, petiteta i bellugadissa que ja ha acabat.

La Concepció Horta, matriçula de tot, és tota una saviassa.

La Marsal d'Olot, que anava amb en Vinyes i han renyit.

La Tauler de la Bisbal que ara va amb en Vinyes.

A la Josefina Núñez, que està enamorada d'en Tarruella, amb un amor platònic i que com que a casa seva no ho volen tenen de mirar-se de lluny.

Isabel Los Arcos, rossa, primeta i molt quietona.

A la Florinda Reixach (nom mitjeval) morena i simpàtica.

La M.ª Teresa Valentí, rosseta i primeta com una flor delicada que s'ha examinat d'ingrés i ja comença a deixar-se rondar per un xicot llarg i prim, en Costa.

La Quimeta Sens, xicoteta de l'incommensurable Corredor P. H.

La Lutgarda Sunyer, que marxarà a Bescanó i enyorarà les nostres voltes on tantes passejades hi tè fetes amb la seva simpàtica amiga.

La Maria Lluisa Sunyer, que té una gran simpatia per Olot, pàtria del seu Romeu.

L'Ernestina, de Palamós, tan simpàtica com sempre.

Maria Rovira, festejant a en Fita i que suposem ens guardaran confits, quan sigui l'hora.

En recordaran tantes...

* *

La Normal i l'Institut tanquen, i els que no som estudiants també sentirem el buit que deixarà llur presència.

Però la recordança de les hores dolces ens donarà forces per esperar l'any vinent en que les belles normalistes i les gentils estudiantes de l'Institut tornaran com les orenetes per l'estiu.

Adéu, belles normalistes!

Adéu, formoses nenes de

l'Institut!

I vosaltres, minyons que amb elles compartiu les hores d'estudi i les hores de gaudi, adéu també!

Fins l'any vinent!

A reveure!!!

LA REDACCIÓ

Grans Magatzems EL FARO

SECCIONS DE SASTRERIA A MIDA
CONFECCIÓ—CAMISERIA—COR-
BATERIA—GUARDAPOLS—GÈNE-
RES DE PUNT—BASTONS
PARAIGÜES, ETC., ETC.
PREUS INCREIBLES

Plaça República, 12 Ciutadans, 1
GIRONA